

Tsjip/Letteren, jaargang 7
nummer 2 – juni/juli 1997

**Tijdschrift voor literaire, culturele en
kunstzinnige vorming**

ISSN 1387-0009 / NUGI 724

Uitgave van de Stichting Promotie Literaire Vorming
te Nijmegen met steun van de Stichting Lezen namens
het ministerie van OC&W.

Redactie

Wam de Moor (hoofredactie)
Joris Hermsen (eindredactie)
Véronique Damoiseaux
Joop Dirksen
André Mottart
Luc Top

Vaste medewerkers

Kees Combat, Ines Delobelle, Michael Evers, Harry
Habets, Koos Hawinkels, Gemma Pappot, Tracy van
Poppel, Veerle Vogelaere, Jacques de Vroomen.

Medewerkers aan dit nummer

Martine de Clercq, Marjolein Gritter, Ben Reynders,
Joost Thissen.

Basisvormgeving

Ellen Mulders

Redactie-adres

Tsjip/Letteren, Erasmusplein 1, kamer 8.06,
Postbus 9103, 6500 HD Nijmegen.
Tel. (024) 361 62 71, fax (024) 361 59 39
t.a.v. Wam de Moor.

Het derde nummer van het zevende jaargang van
Tsjip/Letteren verschijnt in oktober.
Kopij s.v.p. vóór 7 september inzenden.

Abonnementen/Ledenadministratie

Voor Nederland: drs. A. van de Akker, SPL,
De Schietspoel 1, 5051 DL Goirle, tel. (013) 534 60 93.
Lidmaatschapsprijs: NLG 45,-/BEF 820 (individueel),
NLG 60,-/BEF 1090 (instellingen).
Voor België: Prof. dr. M. de Clercq, p/a KU Brussel,
Vrijheidslaan 17, 1081 Brussel, tel. (02) 412 42 72.

TSJIP

‘Hoe moet je voor middelbare scholieren in godsnaam de poëzie van Hans Faverey brengen?’ vroeg ik onlangs aan Ed Leeftang. Ik liep al een tijdje te dubben met de vraag, ik wou een aantal ideeën over poëzie en onderwijs die ik nog nauwelijks had eindelijk eens proberen te hebben – en Ed heeft z’n hele leven poëzie gedoceerd, heeft zelfs enkele bloemlezingen ten behoeve van het onderwijs samengesteld.

‘Misschien moet je Faverey wel niet brengen,’ zei hij.

‘Kun je dat wel maken?’ vroeg ik.

‘Misschien moet je Faverey overlaten aan degenen die op eigen houtje verder willen,’ zei Leeftang. ‘Je lesuren moet je besteden aan toegankelijker dichters, aan dichters ook met wie men op die leeftijd meer voeling heeft. Mijn uitgangspunt is dat een beetje hedonistisch moet blijven. Het moet een opvoeding zijn in plezier. In leesplezier.’

Ik had, ter voorbereiding voor dit stuk, beter een aantal van zijn lessen bijgewoond. Want waar het naar toe moet is mij wel duidelijk, maar niet waar het vandaan moet komen. Leesplezier, dat heb ik zelf ooit ontdekt dank zij Arendsoog. Moet Arendsoog dan maar verplichte lectuur worden voor het eerste jaar middelbaar? Ik vermoed van niet. Arendsoog heeft minder met lees- dan met verbeeldingsplezier te maken. Ik geloof dat die rol voor een groot deel door de televisie is overgenomen. Misschien moeten de literatuurlessen in de eerste plaats taalplezier bijbrengen.’